

равнанье ѿтъ тѣхъ-жѣ на оумъ-жѣ, спорѣхъ силы-
тѣ ѿ дѣйствіа-та на дѣшъ-тѣ. За ради това ѿнѣ
кой-то тѣхъ-жѣ ѿтъ тѣхъ-жѣ на оумъ-жѣ, тѣхъ-жѣ
кой-то не сѣ възпріеми, ѿсвѣтъ малки дѣрвы ѿтъ есте-
ствѣ-то, кой-то ѿскатѣ да ѿспѣхнатѣ това безсиліе сѣ
мѣхъ, ѿ сѣ голѣмъ тѣхъ-жѣ. За ради това всѣхъ ра-
бота кой-то правимъ, ако ѣ на срѣщѣ естество-то,
ѿ на срѣщѣ вѣтрешно-то невозблагодареніе, поврѣжда
ны по много ѿтъ всѣхъ дѣхъ нѣщо, защо-то тога-
ва сѣ мѣхъ да насилымъ естество-то.

Но що ще да рече припіранье на оумъ-жѣ; Това ѣ
толко-зи мѣхъ да го ѿзречемъ, ѿ ѿспѣхнемъ сѣ ѣ-
динъ ѿбщи спѣсѣхъ, колко-то ѣ мѣхъ до спредѣлимъ
безмѣрно-то ѿдѣнъ ѿ піанье. Защо-то сѣхъ-то бѣси
ѿтъ мѣхъ-тѣ ѿтъ благодареніе-то на рѣхъ-тѣ силы
на оумъ-жѣ, кой-то не разлѣхатѣ помеждѣ сѣ ѿтъ
рѣхъ-тѣ силы на смиланіе-то на ѿстѣе-то. За ради
това ѿнова, коѣ-то ще сѣ да ѣ на ѣдного мѣхъ, това
не ѣ совѣмъ мѣхъ на ѣногова кой-то ѿма по голѣ-
мъ дѣрвѣ на оумъ-жѣ ѿтъ естество-то. Нека оумъ
зачнемъ да ѿзвѣхъ по чисто, що ще да рече припі-
ранье на оумъ-жѣ. Безмѣрность-та на това нѣщо
стой.

1. Когѣ-то неправимъ тѣхъ-жѣ оупражненіа-та, но
сѣ предаваме совѣмъ на работеніе-то на оумъ-жѣ.
Оако оупражненіе на сѣхъ-тѣ, коѣ-то развѣхъ по-
междѣ тѣхъ-жѣ равновѣсіе-то, ѣ вредително на здравіе-
то, ѿ колко-то ѣ ѿстина, чи кога-то приминѣваме жи-
вѣхъ всѣ да работимъ сѣ оумъ-жѣ тѣхъ-жѣ много,